

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
(м. ЛУЦЬК)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

РАДА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ (м. РІВНЕ)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ОДЕСА)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ІННОВАЦІЙ (м. ЛЮБЛІН, ПОЛЬЩА)

ПОЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ПІНСЬК, РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА МЕНЕДЖМЕНТУ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

(19 травня 2016 року)

Луцьк 2016

УДК 658(082)
ББК 65.050.0я43
Т33

*Рекомендовано до друку вченою радою
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 8 від 26.05.2016)*

Рецензенти:

Карлін М. І. – доктор економічних наук, завідувач кафедри фінансів та оподаткування Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Лінич Л. Г. – доктор економічних наук, професор кафедри економіки та безпеки підприємства, декан Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Полінкевич О. М. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та безпеки підприємства Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Теорія та практика менеджменту : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (19 трав. 2016 р.)
Т 33 / відп. ред. проф. Л. М. Черчик. – Луцьк, 2016. – 434 с.

У збірнику подано тези доповідей та виступів учасників Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої удосконаленню та розвитку теоретичних, методичних та прикладних аспектів сучасного менеджменту.

УДК 658(082)
ББК 65.050.0я43

© Черчик Л. М. (упорядкування), 2016

ЗМІСТ

1. МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ

АДАМОВИЧ АЛІНА Менеджмент організацій. GR-менеджмент	15
АКУЛИЧ ОЛЕСЯ, МАЛЯВСКАЯ ВИКТОРИЯ Инвестиционная деятельность в Республике Беларусь: состояние, перспективы развития	16
АНДРЮЩЕНКО В. Організація розвитку торгових мереж: теорії, проблеми, рішення	18
АРТЮГІНА ВАЛЕРІЯ Сутність та складові системи менеджменту якості підприємства	19
БАГІРОВА КАТЕРИНА Напрями підвищення ефективності інвестиційної діяльності підприємства	20
БАХОВСЬКА ОЛЬГА Особливості формування кластерних утворень в бурякоцукровій промисловості	21
БІЛЕЦЬКА КАТЕРИНА, БОРОДА МАКСИМ Підходи до удосконалення організаційної структури підприємства	23
БІЛЕЦЬКА КАТЕРИНА, ВЕРЕЩУК СЕРГІЙ Методичні підходи до визначення ефективності організаційного механізму управління підприємством	25
БІЛЕЦЬКА КАТЕРИНА, МИХАЛЬЧУК ТАРАС Система управління витратами на підприємстві	27
БІЛОВОЛ РАЇСА Формування внутрішнього механізму фінансової стабілізації підприємства	28
БОБРІВНИК РОМАН Особливості стратегічного управління організаціями	29
БОГОМОЛЕЦЬ ЄЛИЗАВЕТА Підвищення продуктивності праці як показник ефективної економічної діяльності	30
БРОДОВИЧ ІВАН, ЯКОВЧУК РОМАН Менеджмент як вид професійної діяльності в органах і підрозділах цивільного захисту	32
БОСІЮКА ВІКТОРИЯ Удосконалення організаційного механізму орендного землекористування	33
БУБЕНКО ІРИНА Мотивація персоналу як один із факторів підвищення продуктивності праці	34
БУЙНЯК ВАДИМ, ЧМЕЛЮК ЯРОСЛАВ Вдосконалення управління витратами на підприємстві	35
БУЛАЄНКО АЛІНА Необхідність аналізу ризиків інноваційних проєктів в сучасних умовах	37
БУЛАТ МАРІЯ, ШВЕЦЬ ТЕТЯНА Логістика як спосіб досягнення конкурентоспроможності підприємства	39
БУЛАТ МАРІЯ, ГОРЛОВСЬКИЙ ДАНИЛО Механізм збільшення прибутковості організації на основі нижньої межі стратегічної прогалини	41
БУЛАТ МАРІЯ, ПАЩЕНКО ОЛЬГА Ефективне управління персоналом в банківських установах на прикладі банку «Wells Fargo»	42
БУЛАТ МАРІЯ, БАХШАЛІЄВА ШАХЛА Корпоративні стандарти логістичної компанії: досвід розробки та використання	44
БУЛАТ МАРІЯ, СИВАК ОЛЕНА Порівняльний аналіз японського та американського підходу до організації виробництва та мотивації персоналу	45
БУЛИГІНА АННА Фінансовий менеджмент і його роль в управлінні підприємством	48
ВЕРБИЦЬКА ГАЛИНА Координування управлінських і виробничих процесів на підприємстві	49
ВИШНЯК СНІЖАНА Система управління активами і пасивами підприємства	51
ВОЛИНЕЦЬ ІРИНА Основні способи зниження підприємницького ризику	53

мотивації працівників. Також підвищує продуктивність праці освіта, оскільки дає корисні знання, дисципліну, працездатність, а люди з такими якостями дуже продуктивні.

Отже, враховуючи значення продуктивності праці для економічного зростання, кожне суспільство намагається постійно підвищувати продуктивність праці. Основними шляхами підвищення продуктивності праці є:

- розвиток і впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу;
- піднесення загальноосвітнього, культурно-технічного та професійного рівня працівників;
- раціональне використання природних, матеріальних, трудових ресурсів;
- поліпшення організації та управління виробництвом;
- впровадження ефективних матеріальних і моральних стимулів до праці.

Таким чином, продуктивність праці є важливим планово-економічним показником, що характеризує не тільки ступінь використання трудових ресурсів на підприємстві, але й рівень ефективності всієї ринкової системи в цілому. Взаємодія особистісних (людини) і речових (засобів виробництва) факторів виробництва є найважливішою умовою зростання продуктивності праці, національного багатства.

1. Богиня Д. Ефективність праці в ринковій економіці / Д. Богиня, А. Шевченко. // Україна : аспекти праці. - 1996. - № 4. - С. 3 - 6.

2. Віссер Л. Продуктивність та система цінностей / Л. Віссер // Продуктивність. - 2003. - № 1. - С. 12 - 16.

3. Грішнова О. Економіка праці та соціально-трудова відносина : підручник / О. Грішнова. - К. : Знання. - 2004. - 535 с.

4. Економіка праці та соціально-трудова відносина : Навч. посіб. / Є. П. Качан, О. П. Дяків, В. М. Острроверхов та ін.; За ред. Є. П. Качана. - К. : Знання. - 2008. - 407 с.

5. Кудінова А. Аналіз продуктивності праці / А. Кудінова, Д. Верба // Довідник економіста : Мистецтво управління фінансами. - 2009. - № 6. - С. 79 - 88.

6. Синк Д. С. Управление производительностью : планирование, измерение и оценка, контроль и повышение / Д. С. Синк. - М. : « Прогресс ». - 1989. - 532 с.

МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ВИД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ І ПІДРОЗДІЛАХ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Бродович І.Р., Яковчук Р.С., к.т.н., доцент кафедри права та менеджменту у сфері цивільного захисту
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів

Мистецтво управляти людьми найважче і найвище зі всіх мистецтв. Як давно це було сказано і наскільки актуально сьогодні. Проблема управління людьми була і залишається найскладнішою для вирішення, адже йдеться про взаємостосунки «керівник – підлеглий», «керівник – група», «керівник – колектив». Керівник виступає суб'єктом управління, а підлеглий, група службовців, колектив організації - об'єктом управління.

Сьогодні управлінців органів та підрозділів цивільного захисту дедалі частіше називають словом «менеджер», а те, чим вони займаються – «менеджмент». Менеджмент як галузь людської діяльності виник та розвивається у зв'язку з необхідністю з'ясувати, чому одні організації якісно та на високому професійному рівні виконують завдання цивільного захисту, а інші – навпаки. Щоб відповісти на це запитання, потрібно розкрити фактори діяльності організації, насамперед, слід з'ясувати, що вона собою являє.

Менеджмент в сфері цивільного захисту – це сукупність функцій, спрямованих на ефективну та результативну організацію управлінського процесу з визначеними цілями [1]. Під ефективністю розуміють розсудливе й економічне використання ресурсів. Результативністю називають ухвалення правильних рішень і їхнє успішне виконання з врахуванням ймовірних ризиків.

Для досягнення місії цивільного захисту застосовується сукупність функцій, принципів, методів, засобів, за допомогою яких здійснюється цілеспрямований вплив на об'єкт управління.

Поняття менеджменту включає в себе: науку і практику керування; організацію керування усередині організації; процес прийняття управлінських рішень.

Головне на нашу думку в менеджменті цивільного захисту – осмислювати основну мету, яка повинна мати причинно-наслідковий зв'язок з цілями та завданнями, які ставить перед собою Державна служба України з надзвичайних ситуацій в контексті реалізації державної політики в сфері захисту населення і території від надзвичайних ситуацій.

Всім інституціям органів державної влади притаманні процеси управління, які є предметом менеджменту. Цивільний захист як організаційна структура відрізняється від інших організаційних систем

тим, що йому притаманна адміністративна діяльність. Головним ресурсним елементом системи менеджменту в органах і підрозділах цивільного захисту є люди; специфікою його діяльності є різноманітність цілей; складність у вимірюванні результатів діяльності. Зокрема цілі – це те, заради чого створюється і функціонує організація.

Менеджмент цивільного захисту характеризується зміною змісту планування, всебічним дослідженням факторів ефективної діяльності організації, орієнтацією управління залежно від результатів, розробкою технологій прийняття рішень, широким застосуванням інформатики в управлінні на базі комп'ютерних мереж і засобів комунікації і, зрештою, активною участю самої людини в управлінні.

Багатоваріантність сучасного керування господарськими та службовими відносинами в системі менеджменту у сфері цивільного захисту характеризується:

- гнучкістю;
- неординарністю ситуацій та неповторністю способів дії в конкретній ситуації.

Отже, ефективна практика менеджменту цивільного захисту потребує синтезу науки і мистецтва, тобто поєднання раціональної об'єктивності та інтуїтивної проникливості під час вирішення управлінських проблем у сучасному динамічному середовищі службової діяльності. Менеджмент цивільного захисту - специфічний вид діяльності, де потрібно зрозуміти ситуацію й створити відповідні умови для досягнення найкращих результатів. У процесі менеджменту цивільного захисту виникають відносини управління - відносини між людьми, що відображають організаційні зв'язки між суб'єктом і об'єктом управління. Об'єктами менеджменту цивільного захисту, в загальному розумінні, є різноманітні форми суспільно-державні відносин у сфері безпеки життєдіяльності, а суб'єктами - окремі індивідууми, групи осіб, а також керуюча і керована підсистеми організацій.

1. Альбошій О.В., Болотських М.В., Кулешов М.М. Основи управління в органах і підрозділах МНС України. Навчальний посібник. / За ред. канд. психол. наук, доцента В.П. Садкового. – Х.: УЦЗУ, КП "Міська друкарня", 2009. – 370 с.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ ОРЕНДНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ

Босіока Вікторія, аспірант

Науковий керівник: **Губені Юрій Едвардович, д.е.н., професор**

Львівський національний аграрний університет, м. Львів

Орендним відносинам належить важливе місце в сучасних економічних процесах, що здійснюються у сільському господарстві України. У перебудові відносин власності в АПК нашої держави, в процесі проведення аграрної реформи, оренда стала невід'ємною частиною цього процесу. В системі заходів щодо удосконалення виробничих відносин та якісного оновлення продуктивних сил оренда відіграє важливу роль як форма використання земельних і майнових паїв. Отже, орендні відносини є однією із важливих складових ринкової економіки. Разом з тим організаційний механізм орендного землекористування є основою менеджменту та управління земельними орендними відносинами. Його ефективність залежить від правильно визначених пріоритетів управлінських рішень, виявлення проблем, які потребують вирішення.

В загальному вигляді механізм узгодження орендних відносин реалізується через договірні зобов'язання між орендарем та орендодавцем, базою для яких виступає нормативно-правове забезпечення оренди землі. Звідси у повноваження орендодавця входить: передача земельної ділянки в оренду на визначений термін, забезпечення сприятливих умов використання переданої в оренду земельної ділянки, одержання орендної плати згідно з договором оренди, контроль за використанням земельної ділянки. Орендар, у свою чергу, зобов'язується використовувати земельну ділянку за цільовим призначенням, своєчасно сплачувати орендну плату згідно з договором оренди, дотримуватись екологічної безпеки землекористування, повернути земельну ділянку орендодавцю у належному стані після закінчення терміну оренди [1, с. 6]. Загалом, ефективність організаційного механізму орендних земельних відносин залежить від налагодженої взаємодії всіх його складових, а саме: дотримання Закону України "Про оренду землі"; укладення договору оренди земельної ділянки та ретельного обґрунтування всіх його пунктів.

В системі організаційного забезпечення управління землекористуванням важливе місце належить його принципам. Найважливішими з них є принципи науковості, об'єктивності, економічної доцільності, зворотного зв'язку, врахування особливостей регіонів, диференційованого використання земель.

На даному рівні нормативно-правової бази практично невідпрацьовано методи та механізми впровадження й застосування матеріалів національної та регіональних програм прогнозування, планування й організації раціонального використання земель [3]. Зважаючи на це, проекція розвитку земельних відносин повинна включати в себе такі складові: оптимізацію розмірів землеволодіння й